

Setze jutges d'un jutjat mengen fetge d'un penjat; si el penjat es despengés els setze jutges menjarien fetge d'un despenjat. [Setze entitats financeres de la City londinenca](#), les mateixes que [reclamen un altre rescat](#) per a Espanya, i que són les encarregades de fixar el tipus d'interès al qual teòricament es presten diners, manipulaven aquest interès a conveniència de les més importants. Per fixar el [lïbor](#) (com l'eurïbor, sobre el qual també hi va haver sospites fa anys), no cal que creuen operacions reals, n'hi ha prou que piulen a quins preus estarien disposats a fer-les. Per entendre'ns, fixaven l'interès que més els interessava... Però ens hem de sorprendre? Un foc anunciat, un [escàndol](#) mundial que veurem com els majordoms del capital [intentent apagar](#) ràpidament. En definitiva, la creixent convicció popular «els bancs són uns lladres» elevada a la categoria d'asseveració empírica. Afegiu al potatge: fuga de capitals, rescat/prèstecs *directes* a la banca, amnistia fiscal... I aneu sumant. Estic segur que alguns encara arribaran a la conclusió que el capitalisme no quadra la caixa perquè tots hem viscut *per damunt de les nostres possibilitats* i hem fet massa despesa en [educació](#), [sanitat](#) i [brigades forestals](#). Per cert, afegisc a la meua col·lecció d'[obvietates insòlites](#) aquesta constatació infreqüent de la premsa que denuncia l'estafa com una cosa inherent a certes operacions bancàries. La mateixa premsa que ho callava en directe i ara ho difon en diferit. És important no oblidar això.

[#obvietat insòlita](#)

Button

Button

«Cançó del lladre», popular, transcripció de Miquel Llobet, amb Narciso Yepes a la guitarra.